

Chatár a nosič Peter Petras zostáva dušou Rainerky: Rád by som sa raz z Tatier nenápadne vytratil

Keď sa povie Rainerova chata, väčšine návštevníkov Tatier sa vynorí tvár Petra Petrasa. Chatára, nosiča a bývalého učiteľa, ktorý iba nedávno oslávil sedemdesiatku. Nosičom sa stal v roku 1963 a nosil až do roku 1966. Nasledujúce roky „nosil“ takpovediac popri zamestnaní učiteľa. Pracoval síce ako učiteľ, ale živil sa ako nosič. V roku 1997 si prenajal vtedajšie smetisko – Rainerovu chatu, ktorú opravil a sprevádzkoval v roku 1998. Peter Petras je aj dnes na chate takmer každodenne.

Peter Petras sa v svojej knihe Na chodníku chodník vyznal aj zo svojej lásky k nosičstvu a tatranskej prírode, v ktorej doteraz strávil 53 rokov. Tvrdí, že cesta s bremenom zdola nahor je symbolická a podobá sa ceste životom: „Nájdeš tú svoju cestu, ktorá je široká pre všetkých ľudí, ale každý po nej kráča svojím chodníkom a svojím tempom. Stretávaš tých, ktorí tiež nesú svoje bremeno, ľahšie, ťažšie, niektorí spadnú. Iní to vzdajú. Chvíľu oddychuješ, možno sa potkneš, no zase vstaneš. Na chodníku je čoraz menej ľudí. Svoj cieľ našli na polceste. Aj cesta sa postupne zúžila na chodník, už jej nebolo treba. Vyšiel si hore. Si to stále ty, alebo si sa cestou zmenil? Porozmýšľaj! A teraz už vstaň a choď za svetlom a teplom chaty. Si v celi.“

Divákovi najstaršieho festivalu svojho druhu na Slovensku, ĽUDIA A HORY 2016
Peter PETRAS uvedie dokumentárny film Pavla Barabáša, film, ktorý mu rozpráva z duše

SLOBODA POD NÁKLADOM